

Księga Jeremiasza

Rozdział 9

1. Kto da głowie mojej wodę, a oczom moim źródło łez, i będę płakał we dnie i w nocy pobitych córki ludu mego! 2. Kto mię da na puszczy gospodę podróżników, i opuszczę lud mój, i odejdę od nich, bo wszyscy są cudzołożnicy, zbór przestępników! 3. I naciągnęli język swój jako łuk kłamstwa i nieprawdy. Zmocnili się na ziemi, bo ze złości do złości wychodzili, a mnie nie poznali, mówi JAHWE. 4. Każdy niech się strzeże bliźniego swego, a niech nie ufa każdemu bratu swemu. Bo każdy brat podchodząc podejdzie, a każdy przyjaciel zdradliwie postępować będzie. 5. I mąż z brata swego śmiać się będzie, a prawdy nie będą mówić. Bo nauczyli język swój mówić kłamstwo, starali się, aby źle czynili. 6. Mieszkanie twoje w pośrodku zdrady: dla zdrady nie chcieli mię poznać, mówi JAHWE. 7. Przeto to mówi JAHWE zastępów: Oto ja spławię i spróbuję ich, bo cóż innego mam czynić od oblicza córki ludu mego? 8. Strzała raniąca język ich, zdradę mówił: usta swemi pokój z przyjacielem swym mówi, a potajemnie zakłada nań sidła. 9. A więc dlatego nie nawiedzę? mówi JAHWE, abo nad takim narodem nie pomści się dusza moja? 10. Nad górami wezmę płacz i lament i nad pięknymi puszczej narzekanie, bo spalone są; dlatego że nie masz męża przechodzącego i nie słyszeli głosu dzierzawce, od ptastwa powietrznego aż do bydła, przenieśli się i odeszli. 11. I obrócę Jeruzalem w gromady piasku i w legowiska smoków, a miasta Judzkie dam na spustoszenie, tak iż nie będzie obywatela. 12. Kto jest mąż mądry, który by to wyrozumiał i do którego było słowo ust PANskich, aby to opowiadał, dlaczego zginęła ziemia i spalona jest jako pustynia, dlatego że nie masz, kto by przechodził? 13. I rzekł JAHWE: Iż opuścili zakon mój, którym im dał, a nie słuchali głosu mego i nie chodzili w nim, 14. a chodzili za nieprawością serca swego i za Baalim, czego się nauczyli od ojców swoich. 15. Przetoż to mówi JAHWE zastępów, Bóg Izraelski: Oto ja nakarmię ten lud piołynem i napoję je wodą żółci. 16. I rozproszę je między narody, których nie znali sami i ojcowie ich, a poślę za nimi miecz - aż będą wytraceni. 17. To mówi JAHWE zastępów, Bóg Izraelski: Przypatrzcie się a przyzowiecie narzekalnici i niech przydą. I do tych, które mądre są, poślicie a niech się pośpieszą. 18. Niech się pokwapią a uczynią nad nami lament, niech wylewają oczy nasze łzy, a powieki nasze niech opływają wodą. 19. Bo głos lamentu słyszany jest z Syjonu: Jakośmy zburzeni i zawstydzeni barzo? Bośmy opuścili ziemię, bo rozrzucone są mieszkania nasze. 20. A tak słuchajcie, niewiasty, słowa PANskiego, a niech przyjmą uszy wasze mowę ust jego i nauczajcie córek waszych lamentu, a każda bliską swoją narzekania. 21. Bo wlaźła śmierć okny naszemi, weszła do domów naszych: aby wytraciła dzieci z ulice, a młodzieńce z rynków. 22. Mów: To mówi JAHWE: I polęże trup człowieczy jako gnój po polu i jako siano za żnącym, a nie masz, kto by zbierał. 23. To mówi JAHWE: Niech się nie chlubi mądry w mądrości swej i niech się nie chlubi mężny w męstwie swym, i niech się nie chlubi bogaty w bogactwie swoim. 24. Ale się niech w tym chlubi, który się chlubi, że umie i zna mię, że ja jest JAHWE, który czynię miłosierdzie i sąd, i sprawiedliwość na

ziemi, bo mi się to podoba, mówi JAHWE. **25.** Oto dni przychodzą, mówi JAHWE, a nawiedzę każdego, który ma obrzezany odrzek: **26.** Egipt i Judę, i Edom, i syny Ammonowe, i Moaba. I wszystkie, którzy są podstrzyżeni na długi włos, mieszkający na puszczy. Bo wszystkie narody mają odrzek, a wszytek dom Izraelów nie obrzezani są sercem.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.